

H E T J A A R V A N
EDDY MERCKX

H E T

J A A R

V A N

E D D Y

MERCKX

JOHNY VANSEVENANT

 | LANNOO

VOORWOORD	7
-----------------	---

DEEL I: 1969 CHRONOLOGISCH

● DRIESSENS EN DE PLOEG	10
● EDDY MERCKX OVER DRIESSENS	18
● PARIJS-NICE	22
● EDDY MERCKX OVER ANQUETIL IN PARIJS-NICE	30
● MILAAN-SANREMO	32
● EDDY MERCKX OVER MILAAN-SANREMO	40
● RONDE VAN VLAANDEREN	42
● EDDY MERCKX OVER DE RONDE VAN VLAANDEREN	54
● EDDY MERCKX OVER PARIJS-ROUBAIX	58
● LUIK-BASTENAKEN-LUIK	60
● EDDY MERCKX OVER LUIK-BASTENAKEN-LUIK	72
● DE RONDE VAN ITALIË	76
● CLAUDINE OVER DE POSITIEVE DOPINGCONTROLE	100
● EDDY MERCKX OVER DE GIRO	104
● DE RONDE VAN FRANKRIJK	110
● CLAUDINE OVER DE TOUR	140
● EDDY MERCKX OVER DE PROLOGTIJDRIJ IN ROUBAIX	144
● EDDY MERCKX OVER DE PLOEGTIJDRIJ IN SINT-PIETERS-WOLUWE	146
● EDDY MERCKX OVER DE RIT NAAR MAASTRICHT	148
● EDDY MERCKX OVER DE RIT NAAR NANCY	150
● EDDY MERCKX OVER DE RIT NAAR DE BALLON D'ALSACE	152
● EDDY MERCKX OVER DE TIJDRIJ NAAR DIVONNE-LES-BAINS	154
● EDDY MERCKX OVER DE RIT NAAR CHAMONIX	156
● EDDY MERCKX OVER DE RIT NAAR BRIANÇON	158
● EDDY MERCKX OVER DE RIT NAAR DIGNE	160
● EDDY MERCKX OVER DE WESPENSTEEK IN DE RIT NAAR REVEL	164
● EDDY MERCKX OVER DE RIT NAAR MOURENX	166
● EDDY MERCKX OVER DE SLOTTIJDRIJ NAAR VINCENNES	172
● RIK VAN LOOY	178
● EDDY MERCKX OVER RIK VAN LOOY	182
● PATRICK SERCU	186
● EDDY MERCKX OVER DE VERSCHUIVINGEN BINNEN ZIJN PLOEG	194
● DE VAL IN BLOIS	196
● EDDY MERCKX OVER BLOIS	204

DE 42 OVERWINNINGEN VAN MERCKX OP DE WEG IN '69	211
---	-----

DEEL 2: DE GETUIGEN

● MICHEL EN MICHELINE MERCKX	214
● ROGER DE VLAEMINCK	224
● FRANS VERBEECK	240
● WALTER GODEFROOT	248
● WILLY VEKEMANS	258
● ROGER SWERTS	268
● GUIDO REYBROUCK	276
● MARTIN VAN DEN BOSSCHE	286
● ROGER PINGEON	300
● RAYMOND POULIDOR	304
● FELICE GIMONDI	308
● RINUS WAGTMANS	314
● JAN JANSSEN	328
● LUCIEN VAN IMPE	340
● WILLY VAN NESTE	352
● ERIC LEMAN	360
● BARRY HOBAN	370
● JOS SPRUYT	380
● FRANS MINTJENS	390
● JAAK DE BOEVER	400
● JULIEN STEVENS	404
● HERMAN VANSRINGEL	414
RESULTATEN WEGWEDSTRIJDEN '69	428
EPILOOG	430
DANKWOORD	431

VOORWOORD

Ik heb nooit sterker gereden dan in 1969. Het was mijn topseizoen, met veel hoogtepunten zoals mijn eerste Touroverwinning en mijn zeges in de klassiekers. Maar er waren ook twee dieptepunten: mijn onterechte uitsluiting uit de Ronde van Italië in Savona en mijn val tijdens de dernymeeeting in Blois. Savona was de grootste onrechtvaardigheid van mijn hele loopbaan. Daardoor wilde ik nadien in de Tour elke dag toeslaan wanneer ik kon toeslaan. Ik wou bewijzen dat Savona een schande was. Ik heb de Tour gewonnen met bijna 18 minuten voorsprong, terwijl ik elke dag naar de controle gegaan was. Mijn eerste Tourzege dat jaar is dan ook het hoogtepunt uit mijn carrière. Het is mijn mooiste en grootste overwinning. De Tour als Belg winnen, dertig jaar na Sylvère Maes, was een kinderdroom die in vervulling ging. Als kind heb ik de Ronde van Frankrijk gespeeld. Ik droomde van de prestaties van Charly Gaul en Jacques Anquetil en opeens zijt ge die mannen. De gele trui is iets magisch en opeens draagt ge die. Ah, dat binnenkomen op de wielersbaan van Vincennes, als ik eraan terugdenk, krijg ik nog kippenvet. Al die mensen die uw voornaam scanderen. Dat is het prachtigste dat ge kunt beleven. Dat pakt u. Dat is ongelooflijk. Dat is om nooit meer te vergeten. De Ronde van Frankrijk is dan ook de mooiste wedstrijd van de wielersport.

Maar '69 was een jaar van ups en downs: in september volgde de val in Blois, waarbij mijn gangmaker Fernand Wambst om het leven kwam. Na die val heb ik de Tour nooit meer kunnen domineren zoals in 1969. Ik reed toen bijna weg wanneer ik wou. In Blois ben ik wel door het oog van de naald gekropen. Ik ben tevreden dat ik nog leef. Voor dezelfde prijs was ik er niet meer. Ik had dan mijn dochter Sabrina zelfs niet gekend, want ze was nog niet geboren. En mijn zoon Axel ook niet. Dat ik na Blois minder goed klom doordat mijn bekken scheef stond, neem ik er graag bij, omdat ik nog het geluk heb van te leven.

CHRONOLOGISCH

DRIESSENS EN DE PLOEG

Op dinsdagavond 28 januari 1969 staat de nieuwe sportbestuurder van Eddy Merckx, Lomme Driessens, te glunderen in de wachtzaal van het Brusselse Noordstation. Straks neemt hij met de zestien Belgische Faema-renners de nachttrein naar Milaan. Ze reizen daarna door naar Laigueglia, waar ze met de zeven Italiaanse renners van het team voor drie weken op oefenkamp gaan. Heel wat rennersvrouwen zijn mee afgezakt naar het station. Mecanicien Charles Terryn legt de laatste hand aan de fietsen van enkele renners. Sportbestuurder Driessens is in de wolken. Met triomf in zijn stem heeft hij al aan een journalist gezegd: 'Eddy wordt mijn hoogtepunt in mijn carrière.' Een krant concludeert: 'Hij voorvoelt dat hij met Eddy Merckx weer aan de distafel der "wielergroten" zal mogen zitten.' Na Fausto Coppi en Rik Van Looy is Merckx de derde absolute topper die hij onder zijn hoede krijgt. Enkele maanden daarvoor zat Driessens nog zonder sponsor omdat Smiths, het merk van zijn vorige ploeg, ermee ophield. Hij is ervan overtuigd dat hij de eerste Belgische sportdirecteur wordt sinds de Tourzege van Sylvère Maes in 1939, die in juli met een Rondewinnaar naar huis zal komen. De Tour is in '69 het hoofddoel van Merckx. Driessens zegt aan al wie het horen wil dat hij daarvoor een ijzersterke ploeg heeft bijeengebracht. Uiteindelijk zal de grootspraak van Driessens de relatie met zijn kopman totaal verzuren. In '72 vervangt Merckx hem door de uitstekende organisator Robert Lelangue, die in tegenstelling tot Driessens nooit met de pluimen van zijn kopman ging lopen.

DRIESSENS PERSONA NON GRATA

Al eind augustus 1968 duikt in de kranten op dat Eddy Merckx Lomme Driessens als sportbestuurder wil. Zijn sponsor Faema lijkt er niet mee opgezet.

Er is te lezen dat de Italiaanse firma van koffiezetautomaten voor de horeca daarom zelfs overweegt de ploeg op te doeken. Driessens' werkmethode zou 'niet stroken met de inzichten en het beleid' van de eigenaars van Faema, vader

en zoon Valente, en van ploegmanager Vincenzo Giacotto. Journalist Robert Janssens kan zich daar wat bij voorstellen. Hij is een van de weinige nog levende wieljournalisten die heel de carrière van Merckx heeft meegemaakt, eerst voor *Volksgazet*, daarna voor *Het Laatste Nieuws*: 'Ze kenden hem natuurlijk wel. Hij was nog sportbestuurder geweest bij Faema met Rik Van Looy (van 1956 tot 1962, *nvdv*). We mogen niet vergeten dat de Valentines en Giacotto echte heren van stand waren. Giacotto bijvoorbeeld zou als manager nooit zonder das naar de koers komen. En ook in de omgang met de mensen was dat echt een man met klasse. Hij was het prototype van de mondaine Italiaan. Driessens was niet direct zo'n type, moet ik zeggen. Hij was een lawaaimaker, wat die heren waarschijnlijk ook niet goed konden verdragen.' In *Sport '68* vermoedt journalist en Merckx-intimus Louis Clicheur nog een andere reden: 'Driessens was persona non grata bij de Faema-directie. Terecht of ten onrechte hield men hem gedeeltelijk verantwoordelijk voor het vertrek van Rik Van Looy bij Faema.'

Tijdens het wereldkampioenschap in Imola horen krantenjournalisten bij 'een van de vertrouwenspersonen van Merckx dat Eddy graag Driessens als sportbestuurder wil'. Merckx zou daarvoor zelfs

MERCKX' NIEUWE
SPORTBESTUURDER
LOMME DRIESENS

“

**Ik ben nu
verplicht van Eddy
een verbeterde
Coppi te maken.**

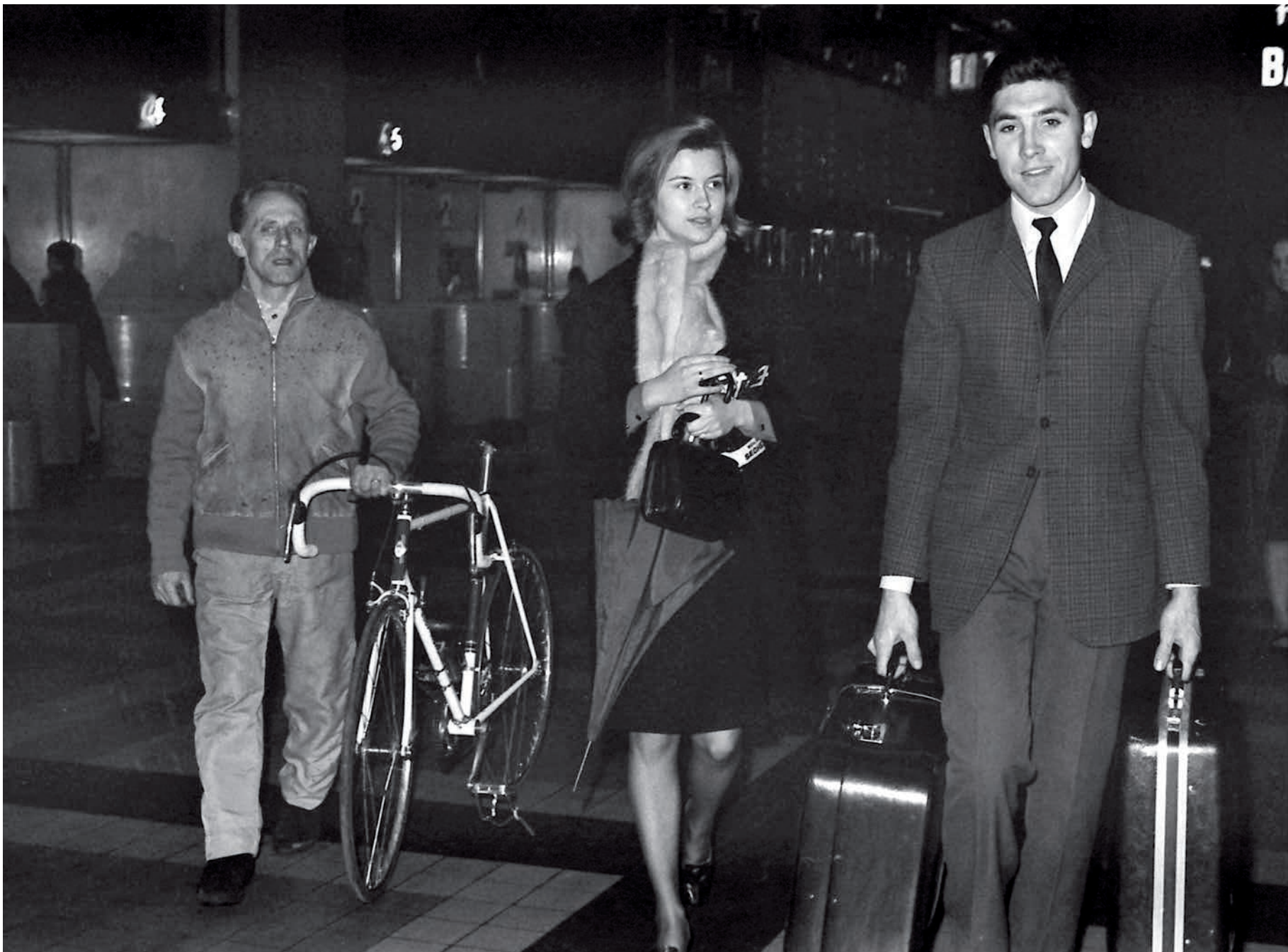
een brief naar zijn Italiaanse werkgever gestuurd hebben. De aangehaalde bron vermoedt dat Faema het verzoek zal inwilligen, want in Merckx' contract staat dat hij zijn sportbestuurder zelf mag aanwijzen. Hij zou 'de ervaren Driessens als ploegleider willen met het oog op de Tour die in '69 zijn hoofddoel is'.

EEN KNIPOOGJE EN EEN KWINKSLAG

Driessens onthult in zijn biografie *Guillaume Driessens zegt alles!* wie achter die vraag zat om hem binnen te halen als sportdirecteur: Merckx' manager Jean Van Buggenhout. Driessens geeft wel toe dat hij al na de zeer overtuigende Girozege in '68 zelf volop contact

De Belgische Faema-renners en een glunderende sportdirecteur Driessens in het Noordstation in Brussel voor ze met de nachttrein naar Italië afreizen.

had gezocht met de kampioen: 'Op het einde van het seizoen 1968 had ik Eddy Merckx meer van nabij leren kennen. Hoe kom je daartoe? Met een handdruk, een knipoogje en een kwinkslag... Op een dag vroeg Jean Van Buggenhout mij: "Zijn we soms geen volwassen mensen, Guillaume? Dat spelletje en dat gekonkel achter de schermen heeft nu lang genoeg geduurd. Zo ik je voorstel volgend jaar voor Eddy te werken, ga je dat toch niet weigeren? Ik breng dat *in order*", zei Jean zoals hij dat op zijn sappig Brussels placht te zeggen.'

Eddy Merckx met echtgenote Claudine en mecanicien Charles Terryn net voor de afreis van de Faema-ploeg naar het oefenkamp in Italië.

‘Enkele dagen later vlogen we naar Milaan. Het voorstel diende niet alleen goedgekeurd te worden door de heer Valente, maar vooral door de manager-generaal van de ploeg, of de public relations zoals je wil, Giacotto. Die had bij Faema al een eigen sportdirecteur, de Italiaan en vroegere tweederangsrenner Marino Vigna (Vigna blijft naast Driessens wel sportbestuurder, vooral voor de Italiaanse wedstrijden, *nvdv*). Ik was zelf niet op de bijeenkomst aanwezig. Ik wachtte in de hal van het Milanese

hotel, waar ze waren samengekomen. Jean Van Buggenhout en Eddy zelf hebben mijn kandidatuur voorgedragen en verdedigd. Lang heeft de vergadering niet geduurd en “Van Bugg”, zoals we Jean in de omgang noemden, had al even zijn grijze kop buiten de vergaderplaats gestoken om me tekenen te doen dat het inderdaad *in order* was.’

Wieljournalist Robert Janssens is niet verrast dat Driessens er alles aan deed om Merckx’ sportbestuurder te worden. Driessens probeerde desnoods met gevele bij de absolute toppers binnen te geraken: ‘Lomme heeft er heel zijn leven zo’n spel van gemaakt dat hij begonnen is als verzorger van Fausto Coppi.

Pas op, alleen als verzorger in België, hè, wanneer Coppi naar hier kwam. Hij heeft daar dan een heel verhaal rond gebouwd. Enfin, het kwam er bijna op neer dat hij Coppi had gemaakt. Hij was zo gefocust op grote coureurs dat het normaal was dat hij graag met Merckx wilde rijden. Hij zal gedacht hebben: ik zal hem ophemelen, dan kom ik er misschien wel bij. Driessens was ook *gene domme*, hè. Dat moet ge niet denken. Hij is waarschijnlijk ook bij Van Buggenhout gaan smeken om sportbestuurder te mogen worden. En het minste wat je van Driessens kunt zeggen, was dat hij een enorme overtuigingskracht had’, lacht Janssens.

Driessens' opgedoekte Smiths-ploeg versterkt Merckx' Faema-team met Frans Brands, Julien Stevens, Georges Vandenberghe en Valère Vansweevelt.

VAN BUGGENHOUTS GOUDHAANTJE AFSCHERMEN

Janssens ziet veel redenen waarom manager Jean Van Buggenhout Driessens absoluut wilde als sportdirecteur voor Merckx: 'Faema had in '68 al een Belgische sportbestuurder, de sympathieke Limburger en uitstekende oud-coureur Yvo Molenaers. Van Buggenhout zal aangevoeld hebben dat die niet het gewicht had om zo'n kampioen te begeleiden. Want Van Buggenhout wist al lang – voor de anderen dat beseften – dat hij met Merckx een goudhaantje in handen had. Hij had iemand nodig die zijn beschermeling afschermde. Wanneer Merckx de grote Merckx werd in '69, werd hij overrompeld door de pers, veel meer dan ooit voorheen met een renner was gebeurd. Er kwamen bijvoorbeeld ook veel media op hem af die nooit journalisten naar de koers stuurden. Die journalisten wisten bij wijze van spreken niet dat

een fiets twee wielen heeft. Die kwamen allemaal voor Merckx. Dus schermde Driessens Merckx af en dat was tot op een zekere hoogte nodig. Maar hij deed dat heel subjectief. Dat wil zeggen dat zijn vriendjes in de pers, zijn *kameroeden*, wel bij Merckx mochten en de anderen niet. Merckx, die een enorm rechtvaardigheidsgevoel heeft, vond dat niet kloppen. Dat zinde hem niet.'

'Van Buggenhout vertrouwde Driessens omdat hij hem al jarenlang goed kende. Driessens was een Brusselaar en Van Buggenhout was een Brusselaar. En alles rond Merckx begint in Brussel en met de Brusselaars. Alles! (*lacht*) Er was altijd een entourage van Brusselaars. Driessens had wel de reputatie een goede ploegleider te zijn. Hij had al met sterke coureurs gewerkt. Hij had al laten zien dat hij iets van de koers kende en dat hij af en toe tactisch kon denken. Hij had een zekere autoriteit bij de renners en de grote ploegen zodat hij, indien nodig,

Gans de ploeg
Toute l'équipe

FAEMA

rijdt op velos
roule sur vélos

EDDY MERCKX

constructeur :

Etn **KESSELS** N.V.

OOSTENDE - Torhoutstwg. 349 - Tel. (059) 71863
Hoofdhuis (059) 78858
AALST - Geraardsbergsestr. 73 - Tel. (053) 25398
GENT - Rode Lijvekensstr. 26 - Tel. (09) 258502

FAEMA

In prima fila da sinistra:

Lino Farisato
Patrick Sercu
Pietro Di Caterina
Valère Van Sweevelt
Guido De Rosso
Eddy Merckx
Tino Conti
Guido Reybrouck
Julien Stevens

In seconda fila da sinistra:

Frans Brands
Luciano Soave
Adelio Re
Victor Van Schil
Pietro Scandelli
Julien De Locht
François Mintjens
Herman Vrijders

In terza fila da sinistra:

Georges Vandenberghe
Englebert Opdebeeck
Roger Swerts
Martin Van Den Bossche
Josef Spruyt
Francesco Desaymonet
Bernard Vandekerckhoven

De Faema-ploeg is vanaf 1969 officieel een Belgisch team met extra Belgische helpers voor de klassiekers én de Tour.

kon onderhandelen met collega's. Af en toe overdreef hij weleens met al zijn commentaren en moesten ze met hem lachen, maar hij had wat te zeggen. Je moet er ook rekening mee houden dat Van Buggenhout niet altijd zelf in de koers kon zijn bij Merckx en dat hij, gezien de leeftijd van Eddy, oordeelde dat hij een zekere bijstand van een ervaren man kon gebruiken. Voor zijn opgang tot aan de top, dacht Van Buggenhout wellicht, gaat het met Driessens erbij nog beter lukken.'

GEEN RODE LOPER VOOR EDDY

'Van Buggenhout wist dat Merckx' hoofddoel in '69 de Tour was. Hij was een erg intelligente mens en hij kende de wielersport vanuit de buik. Die wist goed wat het was de Tour de France te rijden, omdat hij volledig in die wielersport zat. Hij wist wat de tegenstanders waard waren. Van Buggenhout was goed genoeg geïnformeerd om te weten dat ze geen rode loper zouden uitleggen voor Eddy. Dat de Gimondi's, de Pingeons, de Poulidors en de Janssens niet zouden zeggen: "Meneer Merckx, ge zijt den beste, rij maar, hè." Van Buggenhout wist heel goed dat

er coalities zouden gesmeed worden, omdat hij daar heel dikwijls zelf achter zat', lacht Janssens.

Van zijn opgedoekte Smiths-ploeg brengt Driessens ook enkele grote namen mee: Belgisch kampioen Julien Stevens, de winnaar van Luik-Bastenaken-Luik Valère Vanswevelt, geletruidrager in de Tour van '68 Georges Vandenberghe, en de achtste van de Tour van '65 Frans Brands. Al blijft de kern van Merckx' Belgische ploegmaats van '68 wel de ruggengraat van het team: Vic Van Schil, Martin Van den Bossche, Roger Swerts, Jos Spruyt, Guido Reybrouck en in mindere mate Julien De Locht. De ervaren Bernard Van De Kerckhove

versterkt ook de ploeg, naast de jongeren Frans Mintjens, Englebert Opdebeeck en Herman Vrijders. De schaduwkopman van 1968, Vittorio Adorni, is vertrokken naar de Scic-ploeg. De wereldkampioen van Imola neemt enkele Italiaanse Faema-renners mee, zoals Luciano Armani.

BETER BELGEN DAN ITALIANEN

De Faema-ploeg staat voortaan ook geregistreerd als Belgisch, omdat twee derde van de renners Belgen zijn. De Tourorganisatoren werken in '69 niet langer met landenploegen, maar toch plakken ze een nationaliteit op de merkenploegen die deelnemen. Als Merckx met een meerderheid Belgische ploegmaats van start wil gaan, moet het dan ook een Belgische ploeg worden. Robert Janssens ziet nog redenen waarom Merckx meer Belgische helpers wilde: 'Merckx is om te beginnen een echte belgicist. (*lacht*) Hij zal dat sentimenteel gezien veel beter gevonden hebben. De mentaliteit van de Belgische coureurs was ook beter voor het functioneren van de ploeg. De Italiaanse renners van toen reden niet even goed in de Tour als in de Giro. De Belgische ploegmaats reden zich daar wel te pletter voor Eddy, voor zover dat nodig was. Maar die Italianen niet, hè. Johan De Muynck heeft me ooit eens gezegd: "Voor die Italiaanse coureurs telt alleen de Giro. En als ze in de Giro goed gereden hadden, dan was hun seizoen goed en gingen ze op het strand liggen en *pateekes* eten." Je moet er ook rekening mee houden dat Eddy hier, in België en Noord-Frankrijk, carrière wou maken in de klassiekers. En dat behalve de Gimondi's en later de Mosers, er niemand van die Italianen stond te springen om hier de Omloop Het Volk te komen rijden. Hij was

veel beter af met Belgen. Hij vond het bovendien belangrijk om ook buiten de koers regelmatig contact te hebben met zijn ploegmaats, om niet alleen maar in de wedstrijden die band met hen te smeden en verder aan te sterken.'

EDDY IS ONZE NUMMER 1!

Driessens vertelt in interviews dat hij nu over een ijzersterk team beschikt dat niet moet onderdoen voor de 'rode garde' van Rik Van Looy. Hij hamert wel volop op de ploegtucht. Tegen Patrick Sercu, die ook wegambities heeft, zegt hij duidelijk: 'Vergeet niet dat Eddy onze nummer 1 is!' Zelfs tegenover zijn eergierige *chouchou* Valère Vansweevelt zwaait hij met het vingertje: 'Ook van Valère verlang ik dat hij onverwijld Eddy Merckx als kopman zal erkennen.' Het belet Vansweevelt niet om in de pers te zeggen dat hij graag Milaan-Sanremo wil winnen. In de loop van het seizoen zal de ambitieuze Limburger botsen met Merckx en daardoor de ploeg moeten verlaten.

Het verwondert journalist Robert Janssens niet dat Driessens Merckx' kopmanschap beklemtoont: 'Voor Driessens was er maar één coureur die van tel was. Of dat nu Van Looy of Merckx, of Maertens, of De Vlaeminck was. En al de rest, die waren erbij omdat ge met een ploeg moest zijn. Hij was altijd volledig gefixeerd op zijn kopman en misschien een of twee acolieten. Wat hij wel heel goed kon, was de waarde van een coureur inschatten. Om die ploeg rond Merckx op te bouwen, moest ge heel goed weten wat voor vlees ge in de kuip had. Ge moest goede coureurs hebben die bereid waren om alles op te offeren voor Eddy, want dat was zijn principe. Ge rijdt voor Merckx en dan is alles in functie van Eddy.'

EDDY WORDT MIJN HOOGTEPUNT

Nog voor het wielerseizoen begint, loopt Driessens euforisch rond. Hij spreekt heel veel zinnen uit die met 'ik' beginnen en hij minimaliseert in geen geval zijn eigen verdiensten. Louis Van Roy van *Het Nieuwsblad* ziet zelfs een gedaanteverwisseling bij Lomme: 'Vergeleken bij enkele jaren terug is Guillaume weer zichzelf aan het worden. Zijn zelfverzekerdheid neemt dag na dag grotere afmetingen aan. Hij voorvoelt dat hij met Eddy weer aan de distafel der "wielergroten" zal mogen zitten. Geen mistroostigheid meer, maar een wervelend optimisme door een zich opnieuw dynamisch bewegen aan de top van de wielersport. Lomme spreekt weer van erin vliegen. Met enige aandoening in de stem zei hij ons een dezer dagen: "Eddy wordt mijn hoogtepunt in mijn carrière."' "

In *Sport '68* van 20 oktober zijn er geen grenzen aan Driessens' euforie. Boven een artikel, ondertekend met GUILLAUME DRIESSENS, staat een titel die hemzelf helemaal in de schijnwerpers plaatst: IK BEN NU VERPLICHT VAN EDDY EEN VERBETERDE COPPI TE MAKEN. Driessens heeft op dat moment nog maar enkele dagen de toezegging op zak dat hij sportbestuurder van Merckx mag worden. Hij vertrekt meteen naar Milaan om aan zijn nieuwe taak te beginnen. Driessens is in de zevende hemel: 'Ge kunt wel begrijpen met welk innerlijk gevoel van vreugde ik die eerste reis voor mijn nieuwe kampioen heb gedaan. Ik ben bijgevolg naar Milaan vertrokken om daar de taak te beginnen die ik mij nu welbewust in het hoofd heb geprent. Ik wil van Eddy Merckx tijdens de eerstvolgende twee seizoenen nog een grotere onschendbare figuur in de wielersport

maken dan van Fausto Coppi... Ik weet bijgevolg dat ik een grote verantwoordelijkheid heb genomen. Als ik Eddy Merckx aan de wielwereld wil kenbaar maken als een verbeterde Coppi is het omwille van het feit dat ik er nu nog meer dan tevoren van overtuigd ben dat Eddy completer is.'

Driessens doet die uitspraken nadat Merckx de gereputeerde tijdrit de Grote Prijs van Lugano gewonnen heeft voor Felice Gimondi. Het is al de tweede keer dat hij de Italiaanse vedette klopt in een tijdrit. Kort daarvoor gebeurde dat ook

in de Ronde van Catalonië. Driessens haalt in het artikel uit naar Gimondi: 'Ge weet toch dat Gimondi gepoogd heeft om zijn nederlaag in de tijdrit van de Ronde van Catalonië te verdoezelen. Er viel toen een druilerige regen. De smalle wegen lagen glibberig. Men kon de bochten niet nemen, zo men geen waaghals was. Kortom, Eddy had hem niet geklopt op atletisch gebied. Hij was alleen maar een grotere durver geweest. Wel, Eddy laat niet met zich spotten. Hij heeft nu allen eens en voorgoed op hun plaats gezet.'

EDDY DOET WAT IK VRAAG

Kritiek geven op tegenstanders heeft Eddy Merckx nooit gedaan in zijn carrière. Opscheppen evenmin. Bovendien steekt Driessens ook veel pluimen op zijn hoed. Driessens levert zo wel veel kopij aan de kranten, maar soms lijkt het alsof hij zijn kopman als een klein kind behandelt. Een interview in *Sport '69* tijdens Parijs-Nice slaat alles: 'Ik heb veel te zeggen aan Eddy. Al wat ik hem toefluister, voert hij uit. Neem nu bijvoorbeeld de rit over de

---

Links van sportdirecteur Driessens
Merckx' gereputeerde manager
Jean Van Bugghout.

Mont Faron. Toen had hij Janssen makkelijk kunnen gaan halen. Ik zegde hem de Nederlander gewoon voor zich uit te laten rijden omdat hij op die manier tenminste de laatste kilometers gerust was. Hij deed wat ik vroeg.'

Robert Janssens kan begrijpen dat Driessens euforisch was: 'Welke sportdirecteur zou dat niet geweest zijn als die met Merckx mocht werken? Driessens was altijd euforisch als hij in de toplaag van dat wielrennen leefde. Ook en vooral over zijn eigen prestaties... Altijd in een stemming van een beetje buitenmaatse geestdrift. Hij heeft al de koersen van zijn coureurs gewonnen, hè', lacht Janssens. 'Dat is Driessens. Ik heb hem altijd wel een formidabele mens gevonden. Die bracht kleur in het gebeuren, maar hij was een beetje te fantasierijk.'

EDDY VEEGDE ZIJN VOETEN AAN LOMME

Robert Janssens geeft toe dat de karakters wel moesten botsen. Merckx heeft de bescheidenheid met de paplepel meegekregen en bij Driessens is grootsprakigheid een karaktertrek: 'Dat zijn twee totaal tegenovergestelde mensen. Driessens en Merckx, dat is qua karakter water en vuur! Merckx ging het liefst van al om met rustige mensen en je kan nu niet zeggen dat Driessens rustig was. Merckx is ook niet lang blijven luisteren naar hem. Op een bepaald moment deed hij toch waar hij zin in had. Eddy was rap rijp, hè. Hij was snel mee met alles, was verstandig genoeg, had een grote koersintelligentie. Dus als het maar in orde was met de hotels en met de reizen en dat de ploeg goed functioneerde, dan was het goed.

Er moest niemand, zeker na 1969, nog aan Merckx komen zeggen hoe hij moest koersen. Ik denk dat Merckx al enkele jaren voor de breuk een zekere afstand had genomen van Driessens. Dat hij initiatieven nam die Driessens niet zinden en dat hij zijn voeten aan Lomme veegde.'

Dokter Dries Claes, die Van Looy nog begeleid heeft, ziet nog een reden waarom Merckx geen raadgevers nodig had: 'Het speciale aan Merckx was dat hij altijd alles heeft gezien.' Ook dat bevestigt wieljournalist Robert Janssens: 'Hij had heel snel een goede kijk. Trouwens, als ge nu met hem over de koers praat, zegt hij dikwijls: "Hebt ge niet gezien dat...?" Dan zegt ge "neen", maar hij heeft het wel gezien. Hij is een van die mensen die vier ogen in hun kop hebben. Hij had het wielwereldje rap door. Vanop zijn berg was dat misschien wel gemakkelijker dan voor anderen om een algemeen overzicht over het peloton te hebben.'

LELANGUE WON GEEN KOERSEN VAN MERCKX

Na drie jaar stuurt Merckx Driessens de laan uit. Hij vervangt hem door de rustige Robert Lelangue, die voor zijn kopman alles tot in de puntjes regelt, maar geen onvertogen woord uitsprekt. Robert Janssens: 'Hij wou Lelangue, want hij was ook weer een Brusselaar. Hij en Lelangue zijn nog altijd goede vrienden. Hij was een goede organisator die op de achtergrond bleef. Ik heb Lelangue nooit een koers van Merckx weten winnen, *ze*. Hij was een heel voorkomende, stijlrijke man en paste veel beter bij Eddy. Lelangue was iemand die zich altijd

op de achtergrond hield. Hij is daarna ook de "piloot", in Frankrijk zeggen ze niet "chauffeur", van de Tourdirectie geworden. Eerst van Jacques Goddet en dan van Jean-Marie Leblanc. Zij nemen geen wildemannen in dienst. Ik blijf erbij dat Driessens wel goede dingen zal gedaan hebben voor Eddy, maar figuren zoals Lelangue en Giacotto pasten beter bij het karakter van Eddy dan de onstuimige Driessens, die zich overal mee moeide, tot in het maken van de soep bij Eddy's vrouw Claudine.'

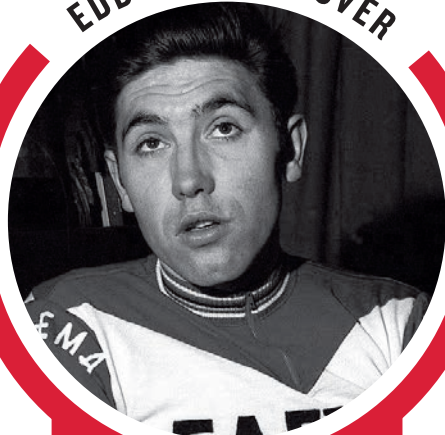
EEN BLIJVENDE BEWONDERING

Wanneer Eddy Merckx in 1978 de fiets aan de haak hangt, klinkt Driessens triestig in een kranteninterview: 'Merckx zegt dat ik bij hem drie jaar niks gedaan heb. Dat doet pijn. Ik had een verschrikkelijke bewondering voor Merckx. Nu nog. Dat is blijvend, weet je. Ik bewonder hem zo omdat zijn temperament aanvallen was.'

Robert Janssens kan begrijpen dat Driessens er spijt van heeft dat hij niet bij Merckx kon blijven: 'Dat kunt ge wel denken. Zo'n ijdeltuit als Driessens, die als ge hem hoorde praten, ongeveer de helft van Merckx' koersen zelf gewonnen had. Ik ben ervan overtuigd dat hij een grote bewondering voor Merckx had, maar wie zou die niet hebben? Ik denk dat hem dat echt pijn gedaan heeft, meer pijn dan met andere coureurs die hem hebben laten vallen. Driessens was een heel eierzuchtige man. Hij zou liever koersen zijn blijven winnen, hijzelf, met Merckx als tussenpersoon', lacht Janssens.

EDDY MERCKX OVER

ZIJN SPORT-
BESTUURDER

LOMME
DRIESSENS

“

Driessens kon bij mij niets goed doen en bij mijn vrouw nog minder!

Sportdirecteur Driessens gaat mee op het podium met Merckx die zijn eerste gele trui heeft behaald na de ploegentijdrit in Sint-Pieters-Woluwe.

In 1969 wordt de legendarische ‘Lomme’ Driessens de sportdirecteur van Eddy Merckx. Hij komt in de plaats van de bescheiden Limburger Yvo Molenaers. Driessens was al de verzorger van dé campionissimo Fausto Coppi geweest wanneer die in België kwam koersen. Ook was hij jarenlang sportbestuurder van de Keizer van Herentals Rik Van Looy, onder meer met Faema als sponsor. In 1968 heeft Driessens de Smiths-ploeg onder zijn hoede, maar op het einde van het seizoen houdt zijn sponsor het voor bekeken. Merckx’ manager Jean Van Buggenhout maakt hem meteen sportdirecteur bij Faema. Wijlen BRT-radiojournalist Jan Wauters zegt dat het nooit kon klikken tussen Merckx en de flamboyante Guillaume Driessens: ‘Na de koers stond Driessens uit te roepen dat zijn tactisch plan het hem had gedaan. Hij ging als het ware met de eer en de glorie lopen, typisch Lomme. Driessens had een nogal opgeblazen idee van zichzelf, maar zo erg vond ik dat niet, al kon Merckx het niet verdragen. Dat type mens lag hem niet, Eddy hield niet van grootspraak en uiterlijk vertoon. Driessens leefde daarvan.’ Lomme ziet tijdens de Giro van 1968 dat Merckx de eerste naoorlogse Belgische Tourwinnaar zal worden en hij wil dan maar wat graag aan zijn zijde staan. Driessens begint Merckx op te hemelen. Zeker na de befaamde sneeuwrit op de Tre Cime di Lavaredo is hij niet te stuiten: ‘Hij is een apart renner en staat een klasse boven zijn beste concurrenten. Het kan zijn dat Merckx de laatste van de grote renners is. En als hij naar de Tour gaat, dan wint hij op één been.’ In zijn memoires *Guillaume Driessens zegt alles!* vertelt Lomme dat hij vanaf dan volop toenadering zoekt bij Merckx: ‘Op het einde van het seizoen 1968 had ik Eddy Merckx meer van nabij leren kennen. Hoe kom je daartoe? Met een handdruk, een knipoogje en een kwinkslag...’ Merckx herinnert zich die toenadering niet meer.

Ik herinner mij toch niet dat hij met mij contact zocht. Via mijn manager Van Buggenhout, dat wel. 1968 was het laatste jaar van zijn Smiths-ploeg. Driessens zat zonder werk. Hij had geen merk meer. Het was daarom dat Van Buggenhout zei: ‘Driessens is toch een persoonlijkheid in het wielrennen. Dat kan toch niet dat hij geen ploeg

meer heeft.’ En daarmee is hij bij ons in de ploeg gekomen. Alleen door Van Buggenhout, want door mij ging hij er *nooit niet* komen.

Jij hebt een rustig karakter, hij was een lawaaimaker. Jullie karakters pasten van geen kanten?
Helemaal niet.

'Ik was in ieder geval niet content van Driessens.'

Zat alleen zijn karakter je dwars?

Op het einde van de Ronde van Italië 1967, toen hij sportbestuurder was bij Romeo-Smiths, had mijn vriend en verzorger Guillaume Michiels hem eens gehoord terwijl hij aan het bellen was met Romeo-baas Staels. Ik was toen ziek en Driessens zei: 'Merckx is niet dat wat ze er allemaal van denken en dit en dat.' Ik zei tegen Jean Van Buggenhout: 'Hij

is in de Giro van '67 op mijn kap bezig geweest.' Van Buggenhout antwoordde dat hij veranderd was. Ik heb me laten doen, hè. Maar het was rap gedaan, *ze*. Hij kwam bij mij thuis, bij mijn vrouw Claudine. En toen de telefoon rinkelde, zei hij: 'Ik ga hier de telefoon afpakken!' 'Wat?' antwoordde mijn vrouw, 'hier pak ik de telefoon af!' Hij vertelde haar ook dat hij de soep ging maken, want 'ik kan beter soep maken als gij!' Het was direct gedaan! Hij ging de telefoon afpakken! (*lacht schamper*)

Ik lees in de kranten dat Van Buggenhout wat heeft moeten duwen bij de Faema-bazen om Driessens ploegleider te maken. Weet je daar wat van?

Zo goed op de hoogte ben ik niet. De Italiaan Marino Vigna was daar al als sportbestuurder. Hij was een brave jongen. Misschien heeft Van Buggenhout invloed gehad bij Faema via Fiorenzo Magni, die ook betrokken was bij de oprichting van de ploeg.